

BUTILETI D' INFORMACIO CATALANA

Desembre del 1960

Ap. Nal. # 14.81.

Bogotá. Rep. de Colòmbia

" A Catalunya, no la va fer Déu, no l'han feta els homes ; els homes sols poden desfer-la; si l'esperit de la Pàtria viu, tindrem Pàtria; si mor, morirà ella mateixa ".

De "La Tradició Catalana" de l'Il.lm.
Dr. Josep Torras i Bages.

FRANCESC MACIÀ I LIUSA, va néixer a Vilanova i la Geltrú, el dia 21 d'octubre del 1859. Després de fer el batxillerat, va ingressar a l'Acadèmia d'Enginyers de Guadalajara (Espanya). Després de passar per diferents càrrecs, fou ascendit a Comandant i destinat a Lleida, com a cap de la comandància d'Enginyers i va continuar exercint aquest càrrec, essent tinent-coronel.

El contacte directe amb el poble de Catalunya i les arbitrarietats de tota mena de les quals eren víctimes els catalans d'aquell temps, li desvetlla la consciència nacional i la dignitat ciutadana. El moviment de Solidaritat Catalana el va presentar per diputat pel districte de Borges Blanques. A les corts monàrquiques espanyoles, hi va llegir unes cartes en defensa pròpia i d'acusació al militarisme espanyol i, com a conseqüència, fou expulsat de l'exèrcit.

Com a resultat de diverses campanyes polítiques catalanes, el govern espanyol va autoritzar l'aplegament de diverses Diputacions "provincials" per a coordinar llurs activitats administratives (1914). Només Catalunya se'n va aprofitar d'aquella llei. I Francesc Macià va fer avinent al nostre poble, que una simple concessió de l'Estat opressor podria ésser retirada en qualsevol moment i tot l'esforç esmerçat resultaria inútil.

I la Mancomunitat de Catalunya fou dissolta arran del cop d'Estat del general Primo de Rivera (1923), confirmant-se tot el que havia predit En Macià.

Més convençut que no pas mai, de la inutilitat de la política regionalista, es disposa a donar un cop de força comptant amb l'adhesió d'un estol de joves de tot Catalunya (fou el fundador d' "ESTAT CATALA") i es produeix l'intent de Prats de Molló (1926) quan ell tenia 67 anys.

Expulsat de França, En Macià empen un viatge per terres d'Amèrica, predicant l'alçament nacional de Catalunya contra l'Estat espanyol. Torna a la Pàtria, l'any 1930 i el 14 d'abril del 1931, proclama la REPUBLICA CATALANA, rebuda amb veritable joia del cor.

En Francesc Macià, moria el dia de Nadal del 1933, amb dol general de tot Catalunya.

N A D A L

Retallem del llibre " Viatge a l'entorn del meu Pessebre " , de Josep M. Garrut i Romà.

- " L'autor és enemic de parlar en primera persona ; però, en el cas present, s'hi ha vist obligat. Per això, endreça aquest llibre, que és un llibre breu que aspira a un modest universalisme, per l'universalisme de la Festa de Nadal, a TOTS ELS HOMES DE BONA VOLUNTAT, si és que encara en queden " .

" Conten que els avis dels avis, potser els que sabem per tradició oral que defensaren el baluard del Portal Nou, l'any 1714 i que feren soroll pels voltants de Santa Maria del Mar i cridaren per rebomboris més o menys trascendents de la Barcelona set o vuitcentista, que ja en feien de Pessebre "

PESSEBRES A LA PLAÇA NOVA

Del malaguanvat poeta J. Gimeno-Navarro, en el llibre "L' Intim Recés".

L'aigua és immòbil, no corre ;
l'aire diria's d'estiu ;
i el fred no punxa ni esborra
aquesta calma del riu.

PAU
! La que baixa és tan dolça
damunt la breu Anunciata!
! Ai neu de farina i molsa
i riu de paper de plata !

L'únic món dins d'una cova
voltada de suro i gebre.
Jesús a la Plaça Nova
vivent a cada pessebre.

Detura, temps, la musica
d'aquesta nit irreal.
Detura't, temps, una mica;
fes més llarg aquest Nadal.

Que vull ser molsa i ser gebre
i neu d'aquests viaranys.
Que vull comprendre el pessebre
com quan tenia deu anys.

Retalls de diaris

De la revista " Ibérica". de N.v. juliol/agost 1960. Volum 8è.

" Consejo de guerra contra el Dr. Pujol. - Barcelona, 16 junio. Ibérica: El lunes 13, ante el Tribunal militar presidido por el general Mendoza, se celebró el juicio sumarísimo contra el Dr. Jorge Pujol, joven licenciado en Medicina y Farmacia, detenido con motivo de los sucesos del Palacio de la Música en Barcelona. El Dr. Pujol, era el dirigente de una organización católica juvenil de derechas, llamada " Católicos Catalanes".

" El fiscal militar dijo que en la vista no se planteaba una cuestión regional o política ; él no debía censurar a ningún joven catalán por amar profundamente a Cataluña, va que quien ama a su región ama también a España. La cuestión de fondo, dijo, era la publicación clandestina de una hoja con injurias al Jefe del Estado".

" El abogado defensor (teniente jurídico) dijo que él había iniciado su carrera militar en la Legión y allí había conocido muchos medios de hacer confesar a un hombre cosas que no había realizado, pero que en Barcelona, recient emente, había visto que aún podían aprenderse nuevos medios de esa índole".

" El presidente del Tribunal dió al acusado una oportunidad de hablar. El Dr. Pujol, con toda calma, muy dueño de sí, dijo que no era él, individualmente, el procesado, sino toda una juventud que cree en la libertad y la democracia. Se reconoció culpable de haber colaborado en la campaña " anti-Galinsoga" ; aseguró que él no era el autor de la hoja " Os presentamos al general Franco", de que se le acusaba, "demasiado mal escrita para ser mia " - dijo.

"El Dr . Pujol ha sido sentenciado, de acuerdo con la petición fiscal, a la pena de siete años de prisión" .

- - - - -

De la " Hoja del Lunes", del día ler. d'agost del 1960, referint-se al partit de futbol, jibat al'Argentina, entre la selecció espanyola i el River Plate:

" Un partido internacional sin el protocolo de los himnos " :
..... " que sepamos, no se ha dicho que se pasó por alto el riguroso y respetuoso protocolo obligado en estos partidos, con los jugadores en posición de firmes atendiendo los himnos nacionales de los respectivos países. En esta ocasión no fué así. Creimos en un olvido el consignar ese extremo en las crónicas de los que cumplieron el cometido desde la capital argentina, pero ratifican los jugadores que no solo no hubo himnos, sino que en esta ocasión lució en el estadio y en solitario el pabellón argentino. Y que lo único que vieron, aunque, claro, con carácter extraoficial, fué un símbolo totalmente desafecto. Esto es grave. De no ser por las afirmaciones de testigos presenciales, nos resistiríamos a creerlo. " .

Del " Diario de Barcelona " del 21 de setembre 1960. :

" Cada productor, un voto - ELECCIONES SINDICALES " .

" Se trata de un sistema electoral distinto al practicado en otros países - con diverso éxito, nunca superior al conseguido en el nuestro -, pero de utilidad comprobada para España, v, en definitiva, para los españoles, por acomodación a nuestra idiosincrasia, necesidades v circunstancias" ..

Vegem-ne un resultat, d'aquestes "elecciones". Informació :
" Som 42 companys dels dos sexes ; tenim vot, 35. Van votar-ne 26 i 9, no ho varen fer. Dels 26, varen trobar-se 4 paperetes en blanc, 13 que es varen anul.lar perquè portaven noms i escrits " no votables", per exemple, lluminàries del cinema, del futbol, polítics (Kruschey, Castro, etc.,) i al.lusions deportives. Els vàlids, eren 9. Amb l'acte de l'escrutini obliguen a entregar les paperetes dels votants " .

De grat o per força, sí sabran doncs, quin és l'esperit després de vint anys de la " liberación " (sic) .

Visita del President del Govern d'Euzkadi.

Dels dies 6 al 9 del mes present, ha estat per Bogotà, el Senyor President, Jesús Maria de Leizaola.

Va donar una conferència a la " Sociedad Económica de Amigos del País ", sobre el tema : " Política v Economía de la Europa actual " .

Per televisió, fou entrevistat breument i va deixar inaugurat el local nou del "CENTRO VASCO" , on s'hi agrupen tots els nacionalistes. Ii fou ofert un sopar, en el qual el Dr. Antoni Trias, va parlar en nom dels catalans i el Sr. Carles Fernández Shaw, com a Delegat del Govern de la República Espanvola.

Volem fer constar que a Limatambo, l'aeriport de la capital del Perú, li fou impedit baixar de l'avió, per ordre expressa del govern peruà i segons sembla, per pressió diplomàtica. El mateix cas li va succeir, fa uns quants mesos, al President de Catalunya, Josep Tarradellas.

DESITGEM A TOTS ELS CATALANS I LLURS FAMILIES,

UN BON NADAL I UN BON ANY 1961.

Regla 6 - Accents i Accentuació (continuació)

sòl, sòls	- equivalent de terra
són	- del verb ser
té	- del verb tenir
ús	- substantiu
véns, vénen	- del verb venir
vés	- del verb anar
vós	- pronom personal fort

Si no s'accentuessin els mots assenyalats en la precedent llista d'excepcions ens trobaríem que bé (riquesa, possessió) es podria confondre amb be (animal); bóta (recipient) no es diferenciaria de bota (calçat); Déu (divinitat) seria el mateix que deu (numeral), etc.

Les següents frases aclariran i justificaran les precedents excepcions en l'accentuació:

Una dona que té quatre fills dóna vuit braços a la pàtria. - Fóra millor que ens esperéssiu a fora. - Han acabat el joc i se'n van a jòc. - Aquest martell que tens és el martell amb què han clavat això. - Han untat amb seu la roda del carro seu. - Són les onze i tinc son. - Un home amb botes de muntar feia rodolar les bótes. - Les pageses que vénen a mercat venen aviram. - Si t'ho preguntes contes- ta'ls que sí. - A Moreria les mores mengen móres. - El meu gat fa mèu, mèu. - El café molt fa una sentor molt forta. - Els raigs de sol dibuixen capriciosos arabescs en el sòl. - El be que has comprat l'has comprat molt bé. - Déu ens ha posat deu dits a les mans. - El mes de febrer és el més curt de l'any. - D'ós rosegava un os. - Pell que ha dit es veu que no té cap pel a la llengua. -

Regla 7 - Dièresi

S'escriu la i o la u amb el signe de la dièresi (i, u), per a indicar que no formen síl·laba amb una vocal anterior a condició que no hagin de portar accent segons la regla d'accentuació.

Exemples: veïna, lluisa, tradueïa, hercòna, atribueïries, genuïna, benèit, diürn, transeünt, etc.

Però sense dièresi perquè han de portar accent: traduí, veí, Lluís, atribuí- rem, genuí, etc.

Excepcions: S'escriuen sense dièresi:

a) La i dels sufixos isme, ista. Així: egoisme, egoïsta, altruisme, altru- ista, panteisme, panteïsta, arcaisme, ateïsmes, deïsta, etc.

b) La i de l'infinitiu, gerundi, futur i condicional dels verbs en ir. Així: traduir, traduint, traduiré, tradueïa; atribuir, atribuint, atribuiré, atribueïria, etc.

c) La i o la u darrera un dels prefixos co, re, auto, contra. Així: coincidir, reiterar, reimportar, autoinducció, contraindicació, etc.

d) La u de les terminacions llatines us i um. Així: aquàrium, Sírius, hamòrium, triumvir, etc.

S'escriu també la dièresi damunt la u en les síl·labes que, qui, gue, gui, (en les quals la u és muda), quan s'hagi de pronunciar el so de la u, segons ja hem dit. Exemples: quèstió, obliquitat, següent, ambigüitat, etc.